

Sygn. akt VII Ka 560/14

POSTANOWIENIE

Dnia 2 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie – VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Gałkowska

Sędziowie SO Beata Jarosz

SO Adam Synakiewicz (spr.)

Protokolant: sekr. sądowy Aleksandra Błachowicz

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej Konrada Rogowskiego

po rozpoznaniu w sprawie **T. J.**

oskarżonego o czyn z art. 284 § 1 k.k.

zażalenia wniesionego przez obrońcę oskarżonego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Częstochowie

z dnia 23 lipca 2014 roku wydane w sprawie IV K 392/14

z urzędu

w przedmiocie pozostawienia zażalenia obrońcy oskarżonego bez rozpoznania

na podstawie art. 430 § 1 k.p.k.

postanawia

pozostawić bez rozpoznania zażalenie obrońcy oskarżonego T. J. na postanowienie Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 23 lipca 2014 roku, wydane w sprawie IV K 392/14, z uwagi na wniesienie zażalenia po terminie.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Częstochowie na posiedzeniu w dniu 23 lipca 2014 roku, w obecności oskarżonego T. J., ogłosił postanowienie w przedmiocie umorzenia postępowania w sprawie IV K 392/14. Następnie odpis tego postanowienia został z urzędu doręczony obrońcy oskarżonego, co nastąpiło w dniu 29 lipca 2014 roku.

W dniu 5 sierpnia 2014 roku obrońca oskarżonego T. J. wniosła w sprawie zażalenie na powyższe postanowienie, które to zażalenie zostało przyjęte zarządzeniem przewodniczącej IV Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 13 sierpnia 2014 roku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie obrońcy oskarżonego T. J. należało pozostawić bez rozpoznania, albowiem zostało ono wniesione po upływie terminu zawitego.

Przypomnieć na wstępie należy, iż stosownie do dyspozycji art. 460 k.p.k. zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od daty ogłoszenia postanowienia, a jeżeli ustawa nakazuje doręczenie postanowienia - od daty doręczenia. Zgodnie natomiast

z art. 430 § 1 k.p.k., w sytuacji przyjęcia przez prezesa sądu (przewodniczącego wydziału), w trybie art. 429 § 1 k.p.k., zażalenia wniesionego po terminie, sąd odwoławczy zobowiązany jest pozostawić je bez rozpoznania.

Odnosząc się do zaistniałych w analizowanej sprawie faktów zwrócić należy uwagę, iż Sąd Rejonowy ogłosił na posiedzeniu w dniu 23 lipca 2014 roku postanowienie w przedmiocie umorzenia postępowania, między innymi w obecności oskarżonego, co wprost wynika z zapisów zawartych w protokole posiedzenia. Tym samym brak było po stronie Sądu obowiązku doręczania z urzędu obrońcy oskarżonego odpisu ogłoszonego postanowienia, skoro ustawa nakazuje doręczanie z urzędu tylko postanowień wydanych i ogłoszonych pod nieobecność uprawnionych do wniesienia środka odwoławczego (art. 100 § 2 k.p.k.).

Sąd Okręgowy wyraża w tej materii pogląd, znajdujący oparcie w stanowiskach doktrynalnych, iż przepis art. 100 § 2 k.p.k. nakazuje doręczać postanowienia i zarządzenia wydane poza rozprawą jedynie prokuratorowi, stronie i osobie niebędącej stroną, którzy nie byli obecni przy ich ogłaszaniu. Obowiązek ten nie odnosi się natomiast do nieobecnych przy ogłaszaniu orzeczeń przedstawicieli procesowych stron. Konieczność doręczenia tym ostatnim podmiotom orzeczeń i zarządzeń wynika bowiem z przepisu art. 140 i uzależniony jest od istnienia obowiązku doręczenia orzeczenia stronie. Z tego też względu - jeśli chodzi o przepis art. 100 § 2 - nie ma znaczenia, czy obrońca był obecny na posiedzeniu, czy też nie (por. postanowienie SA we Wrocławiu II AKz 223/07, LEX nr 271925; postanowienie SA we Wrocławiu II AKzw 885/07, OSA 2008, z. 10, poz. 50).

Mówiąc inaczej, obowiązek doręczenia obrońcy, pełnomocnikowi i przedstawicielowi ustawowemu postanowienia lub zarządzenia wydanego poza rozprawą uzależniony jest od obecności strony przy jego ogłoszeniu oraz jego zaskarżalności. W sytuacji zatem, gdy strona była obecna na posiedzeniu sądu, postanowienia nie doręcza się odrębnie nieobecnemu obrońcy lub pełnomocnikowi (por. postanowienie SA w Krakowie II AKz 251/92, KZS 1993, z. 3, poz. 16). W tej też sytuacji termin do wniesienia środka odwoławczego, zarówno dla strony, jak i dla jej obrońcy albo pełnomocnika, biegnie od dnia ogłoszenia tej decyzji na posiedzeniu (por. Sławomir Steinborn, Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania karnego, LEX).

W oparciu o powyższe stwierdzić więc należy, iż bieg terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie z dnia 23 lipca 2014 roku rozpoczął się także dla obrońcy oskarżonego T. J. w dniu ogłoszenia orzeczenia, a tym samym ostateczną datą, do której obrońca mogła wnieść - dochowując terminu - zażalenie na owo postanowienie, był dzień 30 lipca 2014 roku.

W świetle tego zastrzeżenia jasnym staje się, iż wniesione przez obrońcę oskarżonego T. J. w dniu 5 sierpnia 2014 roku zażalenie na postanowienie z dnia 23 lipca 2014 roku jest środkiem odwoławczym złożonym po upływie terminu zawitego, a jako takie nie podlegało ono przyjęciu. Dodać w tym miejscu należy, iż dla obliczania biegu terminu do wniesienia przez obrońcę zażalenia na wskazane postanowienie nie ma znaczenia fakt, iż obrońca oskarżonego faktycznie odebrała odpis postanowienia nadanego za pośrednictwem operatora pocztowego w dniu 29 lipca 2014 roku. Czynność ta, zbędnie podjęta przez Sąd Rejonowy z urzędu, nie odgrywa bowiem żadnej roli w ramach procesu obliczania biegu terminu zawitego, skoro jak wyżej to wykazano oskarżony był obecny podczas ogłaszania orzeczenia i z tego powodu nie istniała konieczność doręczania obrońcy odpisu postanowienia.

Sumując, od dnia ogłoszenia postanowienia należało liczyć bieg terminu do wniesienia środka odwoławczego przez obrońcę, co w konsekwencji skutkowało uznaniem zażalenia z dnia 5 sierpnia 2014 roku za spóźnione. W świetle tego jedyną możliwą decyzją procesową instancji odwoławczej musiało być pozostawienie zażalenia bez rozpoznania.

Na oryginale właściwy(e) podpis(y)

Za zgodność

Sekretarz:

POUCZENIE: na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie – w terminie 7 dni liczonym od daty doręczenia postanowienia – do Sądu Okręgowego w Częstochowie.